



Bryssel, 5. marraskuuta 2024
(OR. en)

15159/24

Toimielinten välinen asia:
2022/0407(CNS)

FISC 213
ECOFIN 1235

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	14961/24
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverosääntöjen mukauttamiseksi digiaikaan – Yleisnäkemys

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakohdassa mainittua direktiiviehdotusta koskeva yleisnäkemys, joka muodostettiin neuvoston (talous- ja rahoitusasiat) istunnossa 5. marraskuuta 2024.

2022/0407 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverosääntöjen mukauttamiseksi digiaikaan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Digitaalitalouden kasvu on vaikuttanut merkittävästi unionin arvonlisäverojärjestelmän toimintaan, sillä se ei sovi yhteen uusien digitaalisten liiketoimintamallien kanssa eikä mahdollista digitalisaation tuottaman datan täysimittaista käyttöä. Neuvoston direktiiviä 2006/112/EY

³ olisi muutettava tällaisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

- (2) Arvonlisäveron raportointivelvoitteita olisi mukautettava, jotta voidaan vastata alustatalouden haasteisiin ja vähentää moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta unionissa.
- (3) Arvonlisäverotulojen menetys, jota kutsutaan arvonlisäverovajeeksi, oli vuonna 2020 unionissa arviolta 93 miljardia euroa⁴. Merkittävä osa siitä aiheutuu petoksista, erityisesti yhteisön sisäisistä missing trader -petoksista⁵, joiden määräksi arvioidaan 40–60 miljardia euroa⁶. Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin loppuraportissa kansalaiset toivoivat muun muassa seuraavia toimenpiteitä: ”Yhdenmukaistetaan ja koordinoidaan veropolitiikkaa EU:n jäsenvaltioissa, jotta voidaan estää verovilppi ja veronkierto” ja ”Edistetään yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden välillä sen varmistamiseksi, että kaikki yritykset EU:ssa maksavat oikeudenmukaisen osuutensa veroista”. Arvonlisäveroa digiajalla koskeva aloite on näiden tavoitteiden mukainen.

³ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Arvonlisäverovaje on arvonlisäveroa koskevan lainsäädännön ja liitännäisasetusten perusteella odotettavissa olevien arvonlisäverotulojen ja tosiasiallisesti kannetun määrän välinen kokonaisero:

https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation/vat/fight-against-vat-fraud/vat-gap_en

⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁶ Euroopan tilintarkastustuomioistuin:

https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_FI.pdf

- (4) Jotta voidaan lisätä veronkantoa rajatylittävistä liiketoimista ja päästä eroon nykyisestä hajanaisuudesta, joka johtuu siitä, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön toisistaan poikkeavia raportointijärjestelmiä, olisi vahvistettava säännöt unionin digitaalista raportointia koskeville vaatimuksille. Tällaisten sääntöjen avulla olisi voitava tarjota verohallinnoille tietoja liiketoimikohtaisesti, mikä mahdollistaisi tietojen ristiinvertailun, lisäisi verohallintojen valvontavalmiuksia ja loisi pelotevaikutusta säännösten noudattamatta jättämiselle sekä samalla vähentäisi säännösten noudattamisesta eri jäsenvaltioissa toimiville yrityksille aiheutuvia kustannuksia ja poistaisi esteitä sisämarkkinoilla.
- (5) Sekä verovelvollisten että verohallintojen raportoinnin automatisoinnin helpottamiseksi verohallinnoille ilmoitettavat liiketoimet olisi dokumentoitava sähköisesti. Sähköisen laskutuksen käytöstä olisi tultava oletusarvoinen järjestelmä laskujen laatimisessa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava sallia muita laskuja kotimaisten luovutusten ja suoritusten tapauksessa.
- (5 a) Yhteentoimivuuden maksimoimiseksi sähköisten laskujen olisi periaatteessa noudatettava komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/1870⁷ vahvistettua eurooppalaista standardia, joka täyttää direktiivin 2014/55/EU 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn pyynnön sähköisen laskun ydinelementtien semanttista tietomallia koskevan eurooppalaisen standardin laatimisesta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edelleen sallia muiden standardien käytön kotimaisten luovutusten ja suoritusten tapauksessa.

⁷ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1870, annettu 16 päivänä lokakuuta 2017, sähköisen laskutuksen eurooppalaisen standardin viitetietojen sekä syntaksien luettelon julkaisemisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU mukaisesti (EUVL L 266, 17.10.2017, s. 19).

- (5 b) Jäsenvaltioiden, joilla on toimivalta vahvistaa laskutussäännöt, olisi toteutettava toimenpiteitä, joihin voi kuulua esimerkiksi akkreditointijärjestelmiä, sen varmistamiseksi, että verovelvollisten laatimat sähköiset laskut ovat sallittujen standardien teknisten syntaksien ja semantiikan mukaisia ja sisältävät kaikki asianomaisessa standardissa määritellyt tarvittavat tiedot. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa joko niiden verovelvollisten osalta, joiden on laadittava lasku, tai kolmansien palveluntarjoajien taikka molempien osalta. Henkilöt, joita nämä toimenpiteet koskevat, ovat vastuussa kyseisten toimenpiteiden soveltamisesta. Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan saisi estää verovelvollisia valitsemasta, miten ne laativat ja lähettävät laskunsa hankkijalleen, eli joko itse tai kolmansien osapuolten kautta tai julkisen alustan välityksellä, jos sellainen on käytettävissä.
- (5 c) Kansallisten digitaalisten raportointijärjestelmien tehokkuus voisi vaarantua, jos verovelvolliset eivät noudattaisi velvoitetta laatia sähköisiä laskuja liiketoimista, joihin sovelletaan raportointivelvollisuutta. Ottaen huomioon liiketoimien ja taloudellisten vaihtojen digitalisointi sekä arvonlisäveron digitalisointia koskevat tämän direktiivin tavoitteet muun muassa petosten tehokkaamman torjunnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että arvonlisäverodirektiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisesti laaditun sähköisen laskun hallussapidosta tulee olennainen edellytys oikeudelle vähentää maksettava tai maksettu arvonlisävero tai pyytää sitä palautettavaksi.

- (6) Sähköisen laskun määritelmä olisi yhdenmukaistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/55/EU⁸ käytetyn määritelmän kanssa, jotta arvonlisäveron raportointi voidaan standardoida. Näin ollen sähköisen laskun määritelmä kattaa ainoastaan sähköiset laskut, jotka laaditaan, toimitetaan ja käsitellään rakenteisessa sähköisessä muodossa, joka mahdollistaa niiden automaattisen ja sähköisen käsittelyn. Rakenteisen muodon käyttövelvoitteen olisi katettava ainakin raportoitavat tiedot. Sen vuoksi tämän määritelmän olisi katettava hybridilaskut, joissa yhdistyvät rakenteisessa muodossa olevat tiedot ja ei-rakenteisessa ihmisen luettavissa olevassa muodossa olevat tiedot, jos tällaiset laskut sisältävät kaikki rakenteisessa muodossa ilmoitettavat tiedot.
- (7) Jotta arvonlisäveron raportointijärjestelmä voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, on välttämätöntä, että verohallinto saa tiedot viivytyksettä. Sen vuoksi rajatylittäviä liiketoimia koskevan laskun laatimisen määräajaksi olisi asetettava 10 päivää verotettavan tapahtuman toteutumisesta.
- (8) Sähköisen laskun olisi helpotettava valvontatarkoituksiin tarvittavien tietojen automaattista toimittamista verohallinnolle. Tätä varten sähköisen laskun olisi sisällettävä kaikki tiedot, jotka on toimitettava verohallinnolle rakenteisessa muodossa digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa (EUVL L 133, 6.5.2014, s. 1).

- (9) Sähköisen laskun käyttö oletusarvoisena menetelmänä liiketoimien dokumentoinnissa arvonlisäverotarkoituksia varten ei olisi mahdollista, jos sähköisen laskun käyttö edellyttäisi edelleen vastaanottajan hyväksyntää, etenkin yritysten välisessä liiketoiminnassa. Näin ollen verovelvollisille ja oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, laadittujen laskujen osalta tällaista hyväksyntää ei olisi enää vaadittava eurooppalaisen standardin mukaisten sähköisten laskujen laatimiseksi, paitsi jos jäsenvaltio on käyttänyt mahdollisuutta sallia paperilaskut tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevat laskut. Jos jäsenvaltio sallii muiden standardien käytön alueellaan tapahtuvissa tavaroiden luovutuksissa tai palvelujen suorituksissa, kyseinen jäsenvaltio voi päättää, että näiden standardien mukaisesti laaditut laskut eivät edellytä vastaanottajan hyväksyntää. Kun sähköisiä laskuja laaditaan muille henkilöille, niiden käyttö voi edelleen edellyttää vastaanottajan hyväksyntää.
- (10) Komissio on noudattanut veloitettaan esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus 1 päivästä tammikuuta 2013 sovellettavien laskutussääntöjen vaikutuksista ja erityisesti siitä, missä määrin ne ovat tosiasiallisesti johtaneet yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, kuten direktiivin 2006/112/EY 237 artiklassa edellytetään. Koska tämä velvoite on jo täytetty, se olisi poistettava kyseisestä direktiivistä.
- (11) Velvoite toimittaa yhteenvetoilmoitukset yhteisöliiketoimista raportointia varten olisi poistettava, koska nämä liiketoimet kuuluvat rajatylittäviä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevien digitaalisen raportoinnin vaatimusten soveltamisalaan, mutta sisältävät nopeammin saatavilla olevia tietoja ja yksityiskohtaisempia tietoja.
- (12) Jotta verovelvollisten olisi helpompi toimittaa laskuja koskevat tiedot verohallinnolle, jäsenvaltioiden olisi annettava verovelvollisten käyttöön tarvittavat keinot tietojen toimittamiseksi siten, että verovelvollinen voi lähettää tiedot suoraan tai kolmas osapuoli kyseisen verovelvollisen puolesta tai julkisen portaalin kautta, jos sellainen on käytettävissä.

- (13) Vaikka rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti toimitettavien tietojen olisi oltava samanlaisia kuin yhteenvetoilmoituksissa toimitettujen tietojen, on tarpeen pyytää verovelvollisia toimittamaan lisätietoja, mukaan lukien pankkiyhteystiedot, jotta verohallinnot voivat seurata tavaroiden lisäksi myös rahavirtoja.
- (14) Olisi vältettävä tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden aiheuttamista eri jäsenvaltioissa toimiville verovelvollisille. Sen vuoksi tällaisten verovelvollisten olisi voitava toimittaa vaaditut tiedot verohallinnoilleen eurooppalaista standardia käyttäen. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tietojen raportoinnista koskevista lisämalleista, joita tiettyjen verovelvollisten olisi helpompi noudattaa.
- (15) Jotta rajatylittäviä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevien tietojen raportointi voitaisiin yhdenmukaistaa tarvittavalla tavalla, raportoitavien tietojen olisi oltava samat kaikissa jäsenvaltioissa ilman, että jäsenvaltiot voivat pyytää lisätietoja.
- (16) Verohallintojen olisi saatava tarvittavat tiedot kaikista liiketoimista, joita raportointivelvollisuus koskee. Tämän tavoitteen varmistamiseksi vaikuttaa järkevältä vaatia hankkijaa raportoimaan liiketoimesta. Tämä mahdollistaisi näiden tietojen vertaamisen tavaroiden luovuttajan tai palvelun suorittajan toimittamiin tietoihin ja tietojen saamisen, jos tavaroiden luovuttaja tai palvelun suorittaja ei ole noudattanut raportointivelvoitetta. On kuitenkin mahdollista, että jäsenvaltioiden toteuttamat laskujen laatimista ja raportointia koskevat toimenpiteet antavat riittävät takeet siitä, että tavaroiden luovuttaja tai palvelun suorittaja toimittaa tiedot verohallinnolle aina, kun lasku laaditaan. Näissä olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi voitava olla soveltamatta tätä sääntöä ja vapauttaa tavaroiden hankkijan ja palvelujen vastaanottajan kyseisiä liiketoimia koskevien tietojen raportointivelvollisuudesta.

- (17) Useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön erilaisia raportointivaatimuksia alueellaan tapahtuville liiketoimille, mistä on aiheutunut merkittäviä hallinnollisia rasitteita eri jäsenvaltioissa toimiville verovelvollisille, koska näiden on mukautettava kirjanpitojärjestelmiään kyseisten vaatimusten noudattamiseksi. Jotta vältettäisiin tällaisista eroista seuraavat kustannukset, jäsenvaltioissa käyttöön otettujen järjestelmien, jotka koskevat verovelvollisten välisten vastikkeellisten luovutusten ja suoritusten raportointia jäsenvaltion alueella, olisi oltava rajatylittäviin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin sovellettavan järjestelmän ominaispiirteiden mukaisia. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tietojen toimittamisessa käytettävistä sähköisistä välineistä, ja kuten rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten tapauksessa, verovelvollisen olisi voitava toimittaa tiedot täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/1870 vahvistetun eurooppalaisen standardin mukaisesti, vaikka asianomainen jäsenvaltio voisikin säätää lisästandardeista tietojen toimittamiseksi. Verovelvollisen olisi voitava toimittaa tiedot joko suoraan tai tämän puolesta toimivan kolmannen osapuolen välityksellä tai julkisen portaalin kautta, jos sellainen on käytettävissä.

- (18) Jäsenvaltioita ei olisi velvoitettava panemaan täytäntöön reaaliaikaista liiketoimiperusteista digitaalista raportointia koskevaa vaatimusta, kun on kyse niiden alueella tapahtuvista vastikkeellisista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, paitsi jos sovelletaan rajatylittäviä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevia raportointivaatimuksia. Jos ne kuitenkin aikovat panna tällaisen vaatimuksen täytäntöön tulevaisuudessa, niiden olisi noudatettava uusia sääntöjä, jotka koskevat digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan sekä omaan käyttöön tarkoitettuihin että verovelvollisten välisiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin jäsenvaltion alueella rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden, joilla on jo käytössä näitä liiketoimia koskeva raportointijärjestelmä, olisi mukautettava tällaisia järjestelmiä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion alueella tehtäviä sekä omaan käyttöön tarkoitettuja että verovelvollisten välisiä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevat tiedot raportoidaan digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti.
- (19) Digitaalista raportointia koskevien vaatimusten vaikuttavuuden arvioimiseksi komission olisi laadittava arviointikertomus, jossa tarkastellaan sähköisen laskutuksen ja sekä EU:n sisäisten että kansallisten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten vaikutusta arvonlisäveron kantamisen tehokkuuteen, arvonlisäverovajeen pienenemiseen sekä säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisesta verovelvollisille ja verohallinnoille aiheutuviin kustannuksiin, jotta voidaan todentaa, onko järjestelmä saavuttanut tavoitteensa vai tarvitseeko se lisämukautuksia.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi voitava jatkaa muiden toimenpiteiden toteuttamista arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi. Niiden ei kuitenkaan olisi voitava asettaa muita yleisiä liiketoimiperusteisia raportointivelvoitteita liiketoimille, jotka kuuluvat digitaalista raportointia koskevien vaatimusten piiriin, ellei sitä vaadita kansallisella tasolla arvonlisäveroilmoituksen laatimista ja toimittamista tai tarkastamista varten. Tämä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltiot voivat direktiivissä säädettyjen reaaliaikaisten raportointivelvoitteiden ohella säilyttää kansalliset raportointivälineensä, jotka perustuvat esimerkiksi vakiomuotoiseen verotarkastustiedostojärjestelmään (Standard Audit File for Tax – SAF-T system), sekä raportointivelvoitteita, jotka eivät ole yleisiä, kuten rekisteröiviä kassakoneita. Jäsenvaltioiden mahdollisuuksia pyytää verovelvollisilta tietoja tarkastusten yhteydessä ei myöskään ole rajoitettu, koska tällaiset tiedot saadaan ainoastaan jäsenvaltion pyynnöstä eivätkä ne ole tulosta verovelvollisten aktiivisesta raportoinnista.

- (20 a) Arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi tai tietyn tyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön, tarvittaessa aiemmin 395 artiklan nojalla myönnetyn luvan perusteella, kansallisen digitaalisen reaaliaikaisen liiketoimiperusteisen raportointivelvoitteen. Kyseiset jäsenvaltiot ja niiden alueelle sijoittautuneet verovelvolliset ovat hiljattain tehneet merkittäviä investointeja varmistaakseen näiden järjestelmien toiminnan ja näiden tavoitteiden saavuttamisen. Tämän vuoksi näiden jäsenvaltioiden olisi poikkeuksellisesti mukautettava järjestelmiään sen varmistamiseksi, että tiedot raportoidaan niiden alueella tapahtuvien omaan käyttöön tarkoitettujen ja verovelvollisten välisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritus- digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti vasta vuoteen 2035 mennessä, ellei komission arviointikertomuksessa todeta rajatylittävän digitaalisen raportointijärjestelmän toiminnassa olevan puutteita, mikä voisi tarvittaessa johtaa niiden kansallisen raportointijärjestelmän yhdenmukaistamisen määräajan pidentämiseen edelleen.
- (21) Alustatalous on tuonut esiin eräitä arvonlisäverosääntöjen soveltamiseen liittyviä ongelmia, jotka koskevat erityisesti palvelun tarjoajan verotusaseman määrittämistä sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) ja muiden yritysten tasapuolisia toimintaedellytyksiä.
- (22) Alustatalous on johtanut perusteettomaan kilpailun vääristymiseen sellaisten verkkoalustojen kautta suoritettavien luovutusten ja suoritus- välistä, jotka jäävät arvonlisäverotuksen ulkopuolelle, ja perinteisessä taloudessa suoritettavien, arvonlisäveron alaisten luovutusten ja suoritus- välistä. Vääristymä on ollut selkeintä sähköisen kaupankäynnin kahdella suurimmalla alustatalouden alalla eli lyhytaikaisessa vuokramajoituksessa ja maanteiden matkustajaliikenteessä. On kuitenkin ilmeistä, että tämä ero voi olla selvempi joissakin jäsenvaltioissa kuin toisissa.
- (23) Jotta voidaan puuttua kilpailun vääristymiseen lyhytaikaisen vuokramajoituksen ja maanteiden matkustajaliikenteen aloilla, olisi vahvistettava säännöt, joilla muutetaan alustojen roolia arvonlisäveron kantamisessa (jolloin niistä tulee ”oletettu luovuttaja/suorittaja”). Tässä oletetun luovuttajan/suorittajan mallissa, joka on oikeudellinen käsite ilman, että sillä olisi vaikutusta arvonlisäverolainsäädännön ulkopuolisiin sääntöihin, alustoja olisi vaadittava perimään arvonlisävero, jos alkuperäiset luovuttajat ja suorittajat eivät peri sitä, koska ne ovat esimerkiksi muita kuin verovelvollisia tai verovelvollisia, jotka hyödyntävät pienyritysten erityisjärjestelmää.

- (23 a) Arvonlisäverotuksen neutraalisuuden säilyttämiseksi alustoja ei tulisi pitää oletettuna luovuttajana/suorittajana, eikä niiden sen vuoksi tulisi periä arvonlisäveroa, kun alkuperäiset luovuttajat ja suorittajat antavat arvonlisäverotunnisteen ja ilmoittavat perivänsä arvonlisäveron, jonka oletettu luovuttaja/suorittaja olisi muutoin velvollinen maksamaan.
- (24) Jos jäsenvaltiot kuitenkin katsovat, että niiden alueella ei ole tällaista kilpailun vääristymistä, on aiheellista antaa niille mahdollisuus jättää kyseisen säännön soveltamisalan ulkopuolelle verovelvolliset, jotka hyödyntävät niiden alueella pienyritysten erityisjärjestelmää ja jotka muutoin kuuluisivat järjestelmällisesti ”oletettua luovuttajaa/suorittajaa” koskevan säännön soveltamisalaan. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellytykset, joiden nojalla tätä mahdollisuutta voidaan käyttää. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää tätä mahdollisuutta tavalla, joka ei aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitusta lyhytaikaisia vuokramajoituspalveluja tai maanteiden henkilöliikennepalveluja tarjoavalle henkilölle tai tällaisten palvelujen suorituksen mahdollistavalle verovelvolliselle. Tältä osin vaatimusta tiedoista, jotka ovat tarpeen sen määrittämiseksi, hyödyntääkö alkuperäinen luovuttaja/suorittaja pienyritysten erityisjärjestelmää, ei olisi pidettävä suhteettomana. Jos jäsenvaltio kuitenkin hyödyntää tällaista mahdollisuutta, tämä ei vaikuta alustojen yleiseen velvollisuuteen noudattaa oletetun luovuttajan/suorittajan sääntöjä.
- (25) Jotta voidaan varmistaa erilaisten kansallisten arvonlisäverojärjestelmien välisen yhdenmukaisuuden vähimmäistaso lyhytaikaisten vuokramajoituspalvelujen tarjoamisen kohtelussa, kyseistä vuokrauspalvelua olisi pidettävä hotellialaa vastaavana toimintana, jos se on keskeytymätöntä ja sitä tarjotaan samalle henkilölle enintään 30 yön ajan. Jotta jäsenvaltiot voisivat mukautua alan erilaisiin kansallisiin erityispiirteisiin, niillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus asettaa lyhytaikaisille vuokramajoituspalveluille tiettyjä kriteerejä, ehtoja ja rajoituksia kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
- (25 a) Jäsenvaltioilla on erilaisia tulkintoja alustojen muille kuin verovelvollisille tarjoamien avustuspalvelujen suorituspaikasta. Sen vuoksi on tarpeen selventää tätä sääntöä ja varmistaa yhteiset kriteerit.

- (26) Sen välttämiseksi, että alustat sisällytetään matkatoimistoja koskevaan erityisjärjestelmään sellaisten liiketoimien osalta, joissa niitä pidetään ”oletettuna suorittajana”, olisi selvennettävä, että kyseiset liiketoimet eivät kuulu tämän erityisjärjestelmän soveltamisalaan. Samoin olisi varmistettava, että matkatoimistoja ei sisällytetä ”oletettua suorittajaa” koskevan säännön piiriin.
- (27) Tämä ehdotus ei vaikuta muissa unionin säädöksissä vahvistettuihin sääntöihin, erityisesti digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta 19 päivänä lokakuuta 2022 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2022/2065 (digipalvelusäädös)⁹, jolla säännellään verkkoalustojen palvelujen tarjoamisen muita näkökohtia, kuten verkkoalustojen tarjoajiin sovellettavia velvoitteita, joiden perusteella kuluttajat voivat tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa.
- (28) Neuvoston direktiiveillä (EU) 2017/2455¹⁰ ja 2019/1995¹¹ muutettiin direktiiviä 2006/112/EY rajatylittävän sähköisen kuluttajakaupan verotusta unionissa koskevien arvonlisäverosääntöjen osalta. Näillä muutosdirektiiveillä vähennettiin kilpailun vääristymiä, parannettiin hallinnollista yhteistyötä ja otettiin käyttöön eräitä yksinkertaistuksia. Vaikka kyseisillä direktiiveillä tehdyt muutokset, joita on sovellettu 1 päivästä heinäkuuta 2021, ovat olleet suurelta osin onnistuneita, on kuitenkin havaittu, että tiettyjä parannuksia tarvitaan.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).

¹⁰ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7).

¹¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2019/1995, annettu 21 päivänä marraskuuta 2019, direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta.

- (29) Tätä varten olisi selkeytettävä eräitä voimassa olevia sääntöjä. Näitä ovat muun muassa direktiivin 2006/112/EY 59 c artiklassa säädetyn 10 000 euron kalenterivuosiokohtaisen raja-arvon laskentaa koskeva sääntö, jonka alittuessa unioniin ja vain yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneen palvelun suorittajan tarjoamien televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen suorituksista sekä yhteisön sisäisestä tavaroiden etämyynnistä voidaan edelleen kantaa arvonlisäveroa siinä jäsenvaltiossa, johon kyseisiä palveluja suorittava verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa kyseiset tavarat sijaitsevat lähetyksen tai kuljetuksen alkaessa. Direktiivin 2006/112/EY 59 c artiklaa olisi muutettava sen varmistamiseksi, että 10 000 euron raja-arvoa laskettaessa otetaan huomioon ainoastaan sellaisten tavaroiden yhteisön sisäinen etämyynti, jotka luovutetaan verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiosta, mutta ei toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta varastosta tapahtuvaa etämyyntiä. Muut vähäiset muutokset ovat tarpeen tiettyjen käytännön näkökohtien, kuten verkkosivuston osoitteen ilmoittamisen, selventämiseksi.

(30) Direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava myös sen selventämiseksi, että kaikki unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden verovelvollisten unionissa suorittamat kuluttajakaupan palvelujen suoritukset kuuluvat yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskevan erityisjärjestelmän, jäljempänä 'muu kuin unionin järjestelmä', soveltamisalaan, eivätkä ainoastaan unioniin sijoittautuneille hankkijoille suoritettaviin palveluihin. Neuvoston direktiivillä (EU) 2022/542¹² käyttöön otettujen uusien arvonlisäverokantoja koskevien sääntöjen vuoksi ja jotta voidaan ottaa huomioon direktiivin 2006/112/EY 151 artiklan mukaiset vapautukset, jotka koskevat tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia muun muassa diplomaattisten ja konsulisuhteiden puitteissa sekä eräille muille kansainvälisille elimille, on lisäksi tarpeen laajentaa direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvun mukaisia laajennettuja arvonlisäveron erityisjärjestelmiä, jäljempänä 'OSS-järjestelmä', varmistamalla, että vähennyskelpoiset luovutukset ja suoritukset, joihin sovelletaan nollaverokantaa ja jotka on vapautettu arvonlisäverosta, sisältyvät kyseisten järjestelmien soveltamisalaan. Lisäksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava sen selventämiseksi, mihin mennessä erityisjärjestelmiä käyttävä verovelvollinen voi tehdä muutoksia asiaa koskeviin arvonlisäveroilmoituksiin kaikissa kolmessa nykyisessä yksinkertaistamisjärjestelmässä, jotka ovat muu kuin unionin OSS-järjestelmä, unionin OSS-järjestelmä ja tuontia koskeva arvonlisäveron erityisjärjestelmä, jäljempänä 'IOSS-järjestelmä'. Tämän täsmennyksen ansiosta järjestelmiin rekisteröityneet verovelvolliset voivat tehdä oikaisuja asiaa koskeviin arvonlisäveroilmoituksiin kyseisten ilmoitusten jättämisen määräaikaan saakka. Lisäksi selvennetään, että aiempien arvonlisäveroilmoitusten oikaisut sallitaan ainoastaan myöhempien verokausien arvonlisäveroilmoituksissa. Lisäksi olisi määritettävä selkeästi verotettavan tapahtuman ajoitus unionin ja muun kuin unionin OSS-järjestelmän mukaisten luovutusten ja suoritusten osalta, jotta vältetään eroavaisuudet sääntöjen soveltamisessa jäsenvaltioiden välillä.

¹² Neuvoston direktiivi (EU) 2022/542, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2022, direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/285 muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta (EUVL L 107, 6.4.2022, s. 1).

- (31) Arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröityminen vaaditaan yleensä kaikissa jäsenvaltioissa, joissa suoritetaan verollisia liiketoimia. Direktiivillä (EU) 2017/2455 kuitenkin lisättiin direktiiviin 2006/112/EY eräitä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta. Jotta moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta voitaisiin vähentää entisestään, on yksilöity eräitä laajentamistoimenpiteitä, joiden tavoitteena on yhteinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa. Sen vuoksi olisi vahvistettava sääntöjä, jotka mahdollistavat tällaiset laajentamistoimenpiteet.
- (32) Direktiivillä (EU) 2017/2455 muun muassa laajennettiin OSS-järjestelmän soveltamisalaa siten, että se kattaa kaikki rajatylittävät palvelujen suoritukset muille kuin verovelvollisille unionissa ja kaiken yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin. Sähköiset rajapinnat, kuten markkinapaikat ja alustat, joista tulee tiettyjen tavaroiden oletettuja luovuttajia unionissa, voivat poikkeuksellisesti myös ilmoittaa tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia unionin OSS-järjestelmässä. Jotta voidaan tukea tavoitetta yhteisestä arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinnistä unionissa, unionin OSS-järjestelmän soveltamisalaa olisi laajennettava edelleen kattamaan muut tavaroiden luovutukset, mukaan lukien sellaiset kotimaiset tavaroiden luovutukset kuluttajakaupassa, joita suorittavat kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomat verovelvolliset, jotta voidaan varmistaa, että yritysten ei tarvitse rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa tällaisia tavaroiden luovutuksia kuluttajille tapahtuu.

- (33) Arvonlisäveron perii ja tilittää tavallisesti tavaroiden luovuttaja tai palvelujen suorittaja. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyissä olosuhteissa säätää, että käännetyn verovelvollisuuden järjestelmässä maksettavan arvonlisäveron tilittää tavarantoimittaja tai palvelun vastaanottaja eikä luovuttaja tai suorittaja. Jotta voidaan edelleen edistää tavoitetta, joka koskee yhteistä arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintiä unionissa, olisi vahvistettava sääntöjä, jotka koskevat käännetyn verovelvollisuuden pakollista soveltamista tilanteissa, joissa luovuttajat tai suorittajat eivät ole sijoittautuneet siihen jäsenvaltioon eivätkä rekisteröityneet arvonlisäverovelvollisiksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava. Luovuttajien tai suorittajien, jotka toteuttavat tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia henkilölle, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa luovutus tai suoritus on verollinen, olisi sovellettava käännettä verovelvollisuutta. Valvontaa varten tällaiset luovutukset ja suoritukset olisi ilmoitettava yhteenvetoilmoituksessa. Pakollisen käytön lisäksi jäsenvaltiot voivat soveltaa käännettä verovelvollisuutta myös sellaisten sijoittautumattomien elinkeinonharjoittajien luovutuksiin tai suorituksiin, jotka toimittavat tavaroita tai suorittavat palveluja hankkijalle, riippumatta hankkijan asemasta. Direktiivin 2006/112/EY XII osaston 4 luvussa säädetyn voittomarginaalijärjestelmän alaiset luovutukset ja suoritukset eivät kuitenkaan kuulu käännetyn verovelvollisuuden piiriin.
- (34) [poistettu]
- (35) [poistettu]

- (36) Direktiivillä (EU) 2017/2455 lisättiin direktiiviin 2006/112/EY erityinen yksinkertaistus, IOSS-järjestelmä, jonka tarkoituksena oli vähentää tiettyjen arvoltaan vähäisten tavaroiden tuontiin liittyvää arvonlisäverosäännösten noudattamisesta kuluttajille aiheutuvaa rasitetta unionissa. Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2006/112/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta turvata paremmin IOSS-järjestelmän arvonlisäverotunnisteiden asianmukainen käyttö ja tarkastusprosessi kyseisessä direktiivissä säädetyn vapautuksen soveltamiseksi. Tämän toimivallan siirron nojalla komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanosäädös, jolla otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä tiettyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi. Tällaisiin erityistoimenpiteisiin kuuluu muun muassa yksilöllisen lähetysnumeron liittäminen IOSS-järjestelmän arvonlisäverotunnisteeseen. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹³ 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja tätä varten komiteana olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010¹⁴ 58 artiklalla perustettu komitea.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁴ Neuvoston asetukset (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (37) Luovuttajan tai suorittajan rekisteröityminen arvonlisäverovelvolliseksi vaaditaan, jos luovuttajaa tai suorittajaa ei ole rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava. Erityisesti verovelvollisen omien tavaroiden siirtäminen toiseen jäsenvaltioon muun muassa hänen sähköiseen kaupankäyntiin liittyvää toimintaansa varten edellyttää rekisteröintiä jäsenvaltioissa, joista tavarat siirretään ja joihin ne siirretään. Kun tavoitteena on yhteinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa, olisi edelleen vähennettävä tapauksia, joissa vaaditaan moninkertaisia arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintejä, säätämällä OSS-järjestelmien puitteisiin sisällytettävästä uudesta järjestelmästä, jonka tarkoituksena on erityisesti yksinkertaistaa tiettyihin omien tavaroiden siirtoihin liittyviä arvonlisäverosäännösten noudattamista koskevia velvoitteita. Lisäksi jos verovelvollinen toteuttaa omien tavaroiden siirtoa toisen verovelvollisen puolesta ja jos siirtoa ei tehdä viimeksi mainitun nimienomaisesta pyynnöstä, ensin mainitun verovelvollisen on ilmoitettava tietyt siirtoa koskevat tiedot kyseisten tavaroiden omistajalle.
- (38) Direktiivissä 2006/112/EY säädetään call off -varastojärjestelyjen mukaisesti siirrettyjen tavaroiden yksinkertaistetusta arvonlisäverokohtelusta, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Koska omien tavaroiden siirtoja koskeva OSS-yksinkertaistamisjärjestelmä on kattava ja siihen sisältyvät sellaisten tavaroiden rajatylittävät siirrot, jotka kuuluvat tällä hetkellä kyseisen direktiivin 17 a artiklan mukaisten call off -varastojärjestelyjen piiriin, on tarpeen poistaa nämä järjestelyt asteittain sisällyttämällä direktiiviin 2006/112/EY call off -varastoja koskevien säännösten kokonaan poistamista edeltävä päättymispäivä. Sen vuoksi olisi vahvistettava päättymispäiväksi 30 päivä kesäkuuta 2028, jonka jälkeen uusia call off -varastojärjestelyjä ei ole enää mahdollista toteuttaa. Viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028 alkaviin call off -varastojärjestelyihin olisi edelleen sovellettava asiaa koskevia ehtoja, mukaan lukien 12 kuukauden määräaika kyseisten tavaroiden omistusoikeuden siirtämiseksi aiotulle ostajalle. Samaan aikaan uuden päättymispäivän lisäämisen kanssa call off -varastojärjestelyjä koskeviin säännöksiin olisi lisättävä uusi kohta sen varmistamiseksi, että kyseisten järjestelyjen soveltaminen päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2029, koska niitä ei enää tarvita kyseisen päivämäärän jälkeen.

- (38 a) Kun otetaan huomioon toisistaan poikkeavat käytännöt, joita jäsenvaltiot soveltavat verovelvollisten tunnistamiseen, on aiheellista säätää pidemmästä määräajasta oletettua luovuttajaa/suorittajaa koskevan säännön soveltamisen aloittamiselle, jotta voidaan varmistaa sujuva siirtyminen uuteen sääntöön.
- (39) [poistettu]
- (40) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁵ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjällä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on arvonlisäverojärjestelmän saattaminen digiaikaan, vaan se voidaan paremmin saavuttaa unionin tasolla, koska on tarpeen yhdenmukaistaa digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia ja edistää niiden käyttöä, parantaa alustojen arvonlisäverokohtelua ja vähentää tapauksia, joissa yritysten on rekisteröidyttävä muissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (42) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

0 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan tämän direktiivin voimaantulosta alkaen

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

¹⁵ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

0) lisätään 143 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä 1 kohdan ca alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi muun muassa yhdistämällä yksilöllinen lähetystunnus 369 q artiklassa tarkoitettuun vastaavaan arvonlisäverotunnisteeseen.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja tätä varten tarvittava komitea on asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklalla perustettu komitea.”;

1) lisätään 218 artiklaan kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti asettaa niiden alueelle sijoittautuneille verovelvollisille velvoitteen laatia sähköisiä laskuja tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista niiden alueella, lukuun ottamatta 262 artiklassa tarkoitettuja luovutuksia ja suorituksia.”;

2) lisätään 232 artiklaan kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka käyttävät 218 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, voivat säätää, että niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten laatimien sähköisten laskujen käyttö ei edellytä niiden alueelle sijoittautuneen vastaanottajan suostumusta.”.

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2027

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

0) korvataan 14 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun verovelvollinen mahdollistaa yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset verovelvolliselle henkilölle tai muulle kuin verovelvolliselle oikeushenkilölle, jonka tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka mille tahansa muulle kuin verovelvolliselle henkilölle sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, verovelvollisen, joka mahdollistaa luovutukset, on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioilta saatujen tietojen perusteella viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2027 arviointikertomuksen oletettua luovuttajaa tai suorittajaa koskevan säännön toiminnasta ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen sen voimassaolon jatkamisesta.”;

1) muutetaan 17 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) verovelvollinen tai kolmas osapuoli hänen puolestaan lähettää tai kuljettaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028 tavarat toiseen jäsenvaltioon, jossa ne on tarkoitus saapumisen jälkeen myöhemmässä vaiheessa luovuttaa toiselle verovelvolliselle, jolla on oikeus ottaa nämä tavarat omistukseensa molempien verovelvollisten välisen voimassa olevan sopimuksen mukaisesti.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”8. Tämän artiklan soveltaminen päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2029.”;

2) korvataan V osaston 3 a luvun otsikko seuraavasti:

”3 a LUKU

Raja-arvo, jota sovelletaan 33 artiklan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia tiettyjä tavaroita luovuttaviin ja 58 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tiettyjä palveluja suorittaviin verovelvollisiin”;

3) muutetaan 59 c artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) palvelut suoritetaan sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, jonka sijoittautumispaikka, kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kuin a alakohdassa tarkoitetussa jäsenvaltiossa, tai tavarat lähetetään tai kuljetetaan a alakohdassa tarkoitetusta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon; ja”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on annettava mainitun kohdan edellytykset täyttävälle tavaroita luovuttaville tai palveluja suorittaville verovelvollisille oikeus valita, että luovutus- tai suorituspaikka määritetään 33 artiklan a alakohdan ja 58 artiklan mukaisesti; valinta kattaa vähintään kaksi kalenterivuotta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun mahdollisuuden katsotaan olleen sellaisten verovelvollisten käytössä, jotka on rekisteröity XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyyn erityisjärjestelmään.”;

- 4) korvataan 66 artikla seuraavasti:

”66 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 63, 64 ja 65 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että arvonlisäverosaatava syntyy tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten luokkien osalta seuraavasti:
 - a) viimeistään laskun laatimishetkellä;
 - b) viimeistään maksun vastaanottamishetkellä;
 - c) jos laskua ei laadita tai jos se laaditaan myöhässä, määrätyn ajan kuluessa, mutta viimeistään jäsenvaltioiden 222 artiklan toisen kohdan nojalla laskujen laatimiselle asettaman määräajan päättyessä tai, jos jäsenvaltio ei ole asettanut tällaista määräaikaa, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta seuraaviin luovutuksiin ja suorituksiin:
 - a) XII osaston 6 luvun 2 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvat palvelujen suoritukset, jos kyseiset suoritukset toteuttaa verovelvollinen, jolla on lupa käyttää kyseistä erityisjärjestelmää 359 artiklan mukaisesti;
 - b) XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvat luovutukset tai suoritukset, jos kyseiset luovutukset tai suoritukset toteuttaa verovelvollinen, jolla on lupa käyttää kyseistä järjestelmää 369 b artiklan mukaisesti;
 - c) palvelujen suoritukset, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron;
 - d) jäljempänä 67 artiklassa tarkoitettut tavaroiden luovutukset tai siirrot.”;

5) korvataan 167 a artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti säätää, että verovelvollisen, jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, vähennysoikeutta lykätään siihen asti, kunnes arvonlisävero kyseiselle henkilölle luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle.”;

6) [poistettu]

7) [poistettu]

8) 226 artiklassa

korvataan 7 a kohta seuraavasti:

”7 a) jos arvonlisäverosaatava syntyy 66 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisella maksun vastaanottamishetkellä ja vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy, maininta ”kassaperusteinen kirjanpito”;

9) [poistettu]

10) kumotaan 237 artikla;

11) korvataan 359 artikla seuraavasti:

”359 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että kaikki yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka suorittavat palveluja muulle kuin verovelvolliselle henkilölle voivat käyttää tätä erityisjärjestelmää. Tätä erityisjärjestelmää on sovellettava kaikkiin yhteisössä näin suoritettuihin palveluihin.”;

11 a) korvataan 361 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) sähköpostiosoite, mukaan lukien verkkosivustot, jos ne ovat saatavilla;”;

11 b) korvataan 368 artikla seuraavasti:

”368 artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen osalta vähentää tämän direktiivin 168 artiklan mukaista kulutusjäsenvaltiossa aiheutunutta arvonlisäveroa. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainitun direktiivin mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen suorittamista varten käytettyihin tavaroihin ja palveluihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tämän direktiivin 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.”;

11 c) lisätään artikla seuraavasti:

”369 aa artikla

Kaasun luovutus yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta, sähkön luovutus sekä lämpö- tai jäähdytysenergian luovutus lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta 39 artiklassa säädetyin edellytyksin, jos kyseiset luovutukset tehdään verovelvolliselle tai muulle kuin verovelvolliselle, jonka tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, tai muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, sellaisen verovelvollisen toimesta, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tavarat ovat arvonlisäveron alaisia, katsotaan 369 b artiklaa sovellettaessa yhteisön sisäiseksi tavaroiden etämyynniksi 1 päivään heinäkuuta 2028 saakka.”;

12) korvataan 369 j artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa vähentää tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvää kulutusjäsenvaltioissa aiheutunutta arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusta varten käytettyihin tavaroihin ja palveluihin.”;

12 a) lisätään 369 m artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta verovelvollisiin, joihin sovelletaan XII osaston 1 luvun 2 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää.”;

12 b) muutetaan 369 p artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot, jos ne ovat saatavilla;”;

b) korvataan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot, jos ne ovat saatavilla;”;

13) korvataan 369 w artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa vähentää tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvää kulutusjäsenvaltioissa aiheutunutta arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusta varten käytettyihin tavaroihin ja palveluihin.”.

2 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2028

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) [poistettu]
- 2) [poistettu]
- 3) lisätään artikla seuraavasti:

”28 a artikla

1. Sen estämättä, mitä 28 artiklassa säädetään, verovelvollisen, joka mahdollistaa 135 artiklan 30 kohdassa tarkoitettujen lyhytaikaisten vuokramajoituspalvelujen, eli majoituksen keskeytyksettömän vuokrauksen samalle henkilölle enintään 30 yöksi, tai maanteiden matkustajaliikennepalvelujen suorittamisen unionissa sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden avulla, katsotaan itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseiset palvelut, paitsi jos kyseisten palvelujen tarjoaja on

- a) antanut luovutuksen tai suorituksen mahdollistavalle verovelvolliselle siinä jäsenvaltiossa annetun arvonlisäverotunnisteen, jossa luovutus tai suoritus tapahtuu, tai verovelvolliselle 362 tai 369 d artiklan mukaisesti annetun verotunnisteen; ja
- b) ilmoittanut luovutuksen tai suorituksen mahdollistavalle verovelvolliselle, että hän perii kyseisestä luovutuksesta tai suorituksesta mahdollisesti maksettavan arvonlisäveron.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa unionissa suoritetuilla maanteiden matkustajaliikennepalveluilla tarkoitetaan kahden unionissa sijaitsevan paikan välillä suoritettavaa osuutta palvelusta.
- 2 a. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta XII osaston 3 luvussa tarkoitetun erityisjärjestelmän mukaisesti tehtyihin luovutuksiin tai suorituksiin.
3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että luovutuksen tai suorituksen mahdollistava verovelvollinen vahvistaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun arvonlisäverotunnisteen käyttäen kansallisen lainsäädännön mukaisesti vahvistettuja asianmukaisia keinoja.
4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle XII osaston 1 luvun 2 jaksossa tarkoitetun erityisjärjestelmän mukaisesti suoritettua lyhytaikaiset vuokramajoituspalvelut tai maanteiden matkustajaliikennepalvelut tai molemmat.
5. Jos jäsenvaltio on käyttänyt 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on ilmoitettava asiasta arvonlisäverokomitealle. Komissio julkaisee kattavan luettelon jäsenvaltioista, jotka ovat käyttäneet tätä mahdollisuutta.
6. Komissio toimittaa neuvostolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2033 kertomuksen, jossa arvioidaan tämän artiklan toimintaa ja avustuspalveluja koskevien arvonlisäverosääntöjen soveltamista, mukaan lukien vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan ja arvonlisäveron kantamisen tehokkuuteen, sekä tekee tarvittaessa asianmukaisen ehdotuksen tällaisista toimenpiteistä.”;

- 4) [poistettu]
- 5) [poistettu]
- 6) lisätään artikla seuraavasti:

”46 a artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden avulla suoritettujen avustuspalvelujen suorituspaikka on paikka, jossa pääliiketoimi suoritetaan tämän direktiivin mukaisesti.”;

- 7) lisätään 135 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”aa) sen estämättä, mitä a alakohdassa säädetään, majoituksen keskeyttömän vuokrauksen samalle henkilölle enintään 30 yöksi katsotaan olevan rinnastettavissa hotellialan toimintaan, jollei jäsenvaltioiden vahvistamista perusteista, edellytyksistä ja rajoituksista muuta johdu.”;

- 7 a) lisätään 135 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on ennen 1 päivää heinäkuuta 2028 toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina ne kansallisen lainsäädännön keskeiset säännökset, joissa ne ilmoittavat 135 artiklan 2 kohdan aa alakohtaan liittyvät perusteet, edellytykset ja rajoitukset.

Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella kattavan luettelon, jossa esitetään jäsenvaltioiden 135 artiklan 2 kohdan aa alakohdan osalta vahvistamat perusteet, edellytykset ja rajoitukset.”;

8) [poistettu]

9) lisätään artikla seuraavasti:

”136 b artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja suorittaneen palveluja 28 a artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta näiden palvelujen suoritus kyseiselle verovelvolliselle.”;

9 a) korvataan 138 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) tavaroiden luovutukset, jotka muodostuvat siirroista toiseen jäsenvaltioon ja joihin sovellettaisiin 1 kohdassa sekä a ja b alakohdassa säädettyjä vapautuksia, jos luovutukset suoritettaisiin toisen verovelvollisen puolesta. Edellä olevaa 1 kohdan b alakohtaa ei sovelleta XII osaston 6 luvun 5 jaksossa tarkoitetun erityisjärjestelmän mukaisesti ilmoitettuihin siirtoihin.”;

10) [poistettu]

11) lisätään artikla seuraavasti:

”172 a artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja suorittaneen palveluja 28 a artiklan mukaisesti, nämä suoritukset eivät vaikuta kyseisen verovelvollisen arvonnlisäveron vähennysoikeuteen riippumatta siitä, onko arvonnlisävero kyseisten suoritusten osalta vähennyskelpoinen vai ei.”;

12) korvataan 194 artikla seuraavasti:

”194 artikla

1. a) Jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon ja jota ei ole rekisteröity 214 artiklassa tarkoitetun yksilöllisen arvonlisäverotunnisteen avulla arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava, arvonlisäverovelvollinen on tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja, jos tämä on jo rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi kyseisessä jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 195 ja 196 artiklan soveltamista.

b) Lisäksi jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että veronmaksuvelvollinen on tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja.
2. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta 311 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määritellyn verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaan tavaroiden luovutukseen, jos tavarat ovat arvonlisäveron alaisia tämän direktiivin XII osaston 4 luvun 2 jaksossa säädettyjen erityisjärjestelmien mukaisesti.”;

13) korvataan 222 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 194 ja 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.”;

13 a) korvataan 226 artiklan 4 alakohta seuraavasti:

”4) edellä 214 artiklassa tarkoitettu hankkijan arvonlisäverotunniste, jolla tämä on ottanut vastaan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen, josta tämä on veronmaksuvelvollinen, taikka 138 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutuksen paitsi, jos käytetään XII osaston 6 luvun 5 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää;”;

14) muutetaan 242 a artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jos verovelvollinen mahdollistaa lyhytaikaisten vuokramajoituspalvelujen tai maanteiden matkustajaliikennepalvelujen tarjoamisen unionissa sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden avulla, eikä tämän verovelvollisen katsota itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseisiä palveluja 28 a artiklan mukaisesti, palvelujen suorittamisen mahdollistavan verovelvollisen on pidettävä kirjaa kyseisistä suorituksista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta niiden jäsenvaltioiden veroviranomaiset, joissa kyseiset luovutukset tai suoritukset ovat verollisia, voivat tarkistaa, että arvonlisävero on tilitetty oikein.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyynnöstä annettava sähköisesti asianomaisen jäsenvaltion saataville.

Jäsenvaltiot voivat edelleen pyytää, että kyseinen kirjanpito toimitetaan säännöllisesti ja järjestelmällisesti, kunnes siihen on mahdollista päästä automaattisesti.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden lopusta, jona liiketoimi suoritettiin.”;

14 a) lisätään artikla seuraavasti:

”242 b artikla

Jos verovelvollinen siirtää tavaroita toiseen jäsenvaltioon 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti verovelvollisen puolesta, ensin mainitun verovelvollisen on ilmoitettava jälkimmäiselle verovelvolliselle viimeistään tavaroiden kuljetuksen tai lähettämisen yhteydessä, että hänen tavaransa siirretään tai aiotaan siirtää, jos siirtoa ei tehdä jälkimmäisen verovelvollisen nimenomaisesta pyynnöstä.”;

15) muutetaan 262 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista hankkijoista, joille hän on luovuttanut tavaroita 138 artiklan 1 kohdassa ja 138 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyin edellytyksin, paitsi jos käytetään XII osaston 6 luvun 5 jaksossa tarkoitettua erityisjärjestelmää;”;

b) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) niistä verovelvollisista ja niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille kyseinen arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen on luovuttanut muita tavaroita tai suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista vastaanottaja on verovelvollinen 194 artiklan mukaisesti sikäli kuin hankkija on saanut arvonlisäverotunnisteen ja 196 artiklan mukaisesti.”;

15 a) korvataan 288 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohta seuraavasti:

”3) edellä 136 a, 136 b, 146–149 ja 151, 152 tai 153 artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvosta;”;

16) lisätään 306 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erityisjärjestelmää ei sovelleta 28 a artiklan nojalla tehtyihin luovutuksiin tai suorituksiin.”;

17) korvataan XII osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”6 LUKU

Muille kuin verovelvollisille palveluja suorittavien, tavaroiden etämyyntiä harjoittavien tai tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia tai omien tavaroiden siirtoja suorittavien verovelvollisten erityisjärjestelmät”;

18) korvataan 365 artikla seuraavasti:

”365 artikla

Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, osalta niiden tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden osalta verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana, sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös tarvittaessa mainittava ilmoituksessa.

Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 364 artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona arvonlisäveroilmoitus oli määrä antaa 364 artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen arvonlisäveroilmoitus oli annettava 364 artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutosta vaaditaan.”;

- 19) korvataan XII osaston 6 luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”3 jakso

Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, tiettyjä verovelvollisen suorittamia jäsenvaltion sisäisiä tavaroiden luovutuksia ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia tiettyjä palveluja koskeva erityisjärjestelmä”;

- 19 a) muutetaan 369 a artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 alakohta seuraavasti:

i) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa. Jos tavarat luovutetaan ilman tavaroiden lähettämistä tai kuljettamista tai jos luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa tai 37 tai 39 artiklan mukaisesti, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa luovutus tapahtuu. Jos tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai jos luovutus tapahtuu useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä seuraavien kahden kalenterivuoden ajan;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Tässä erityisjärjestelmässä tunnistamisjäsenvaltion on kuitenkin oltava sama kuin XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyssä erityisjärjestelmässä, jos kyseinen henkilö on rekisteröity kyseiseen järjestelmään.”;

b) muutetaan 3 alakohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kun kyseessä on tavaroiden luovutus ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, kyseistä jäsenvaltiota;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) kun kyseessä on 36, 37 ja 39 artiklan mukainen tavaroiden luovutus ja jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jäsenvaltiota, jossa luovutuksen katsotaan tapahtuvan.”;

20) [poistettu]

21) korvataan 369 b artikla seuraavasti:

”369 b artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava seuraavien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää, lukuun ottamatta niitä, jotka toteuttavat yksinomaan verosta vapautettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, jotka eivät oikeuta veron vähennykseen:

- a) yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen;
- b) tavaroiden luovutuksen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistava verovelvollinen ilman tavaroiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- c) kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, joka suorittaa palveluja muulle kuin verovelvolliselle henkilölle;

- d) verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tavarat ovat arvonlisäveron alaisia, ja joka luovuttaa tavarat 36, 37 ja 39 artiklan mukaisesti verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- e) verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tavarat ovat arvonlisäveron alaisia, ja joka luovuttaa tavarat ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista, tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- f) verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, johon tavarat on siirretty XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän nojalla, jos kyseiset tavarat ovat arvonlisäveron alaisia 16, 18 ja 26 artiklan mukaisesti tai jos on tehtävä vähennyksen oikaiseminen X osaston 5 luvun mukaisesti.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin asianomaisen verovelvollisen suorittamiin edellytykset täyttäviin luovutuksiin yhteisössä.”;

22) korvataan 369 g artikla seuraavasti:

”369 g artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kutakin kulutusjäsenvaltiota koskeva arvonlisäveroton kokonaisarvo ja tarvittaessa sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta sekä maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta, joiden tapauksessa verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana:
 - a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
 - b) palvelujen suoritukset;
 - c) edellä olevan 36, 37 ja 39 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
 - d) tavaroiden luovutukset, myös verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistamat luovutukset, ilman tavaroiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;

- e) edellä olevan 16, 18 ja 26 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisen omien tavaroiden siirron jälkeen.

Arvonlisäveroilmoitukseen on merkittävä myös edellisiä verokausia koskevat muutokset tämän artiklan 5 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Jos tavarat luovutetaan ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai jos ne lähetetään tai kuljetetaan muissa jäsenvaltioissa kuin tunnistamisjäsenvaltiossa tai muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa tai josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, myös mainittava seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo ja tarvittaessa sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä:

- a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
- b) tavaroiden luovutukset, myös verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistamat luovutukset, kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- c) edellä olevan 36, 37 ja 39 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;

- d) edellä olevan 16, 18 ja 26 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisen omien tavaroiden siirron jälkeen.

Tässä kohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta kyseisiä tavaroita lähetetään tai johon niitä kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitetut tiedot kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuina.

3. Jos tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suorittavalla verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna myös tällaisten suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo ja tarvittaessa sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin jäsenvaltion osalta, jossa kyseisellä verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.

4. Jos XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisesti siirrettyjen tavaroiden osalta on tehtävä vähennyksen oikaiseminen, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava oikaisemisen perusteena olleet merkitykselliset tekijät ja maksettava arvonlisävero sekä tuotantotavaroiden osalta siirron jälkeen alkavan oikaisukauden alkamispäivä.

5. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 369 f artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona ilmoitus oli määrä antaa 369 f artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 f artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutoksia edellytetään.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa arvonlisäveroilmoituksessa ei saa mainita verosta vapautettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, jotka eivät oikeuta vähennykseen.”;

23) [poistettu]

24) muutetaan 369 p artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”e) asema verovelvollisena, jonka katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) asema verovelvollisena, jonka katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

25) [poistettu]

26) korvataan 369 t artikla seuraavasti:

”369 t artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 q artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero on maksettava, osalta sellaisen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin, josta on verokauden aikana syntynyt arvonlisäverosaatava, arvonlisäveroton kokonaisarvo sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös tarvittaessa mainittava ilmoituksessa.

2. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 369 s artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona arvonlisäveroilmoitus oli määrä antaa 369 s artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen arvonlisäveroilmoitus oli annettava 369 s artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutos on tarpeen.”;

27) lisätään XII osaston 6 lukuun jakso seuraavasti:

”5 jakso

Omien tavaroiden siirtoja koskeva erityisjärjestelmä

369 xa artikla

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan:

- 1) ’omien tavaroiden siirrolla’ tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jolloin siihen ei sisälly sellaisten tavaroiden siirtoja, joiden osalta ei ole täyttä vähennysoikeutta kyseisessä jäsenvaltiossa;
- 2) ’tunnistamisjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jonka alueella verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai, jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta hänellä on useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa sijaitsevassa kiinteässä toimipaikassa verovelvollinen aikoo käyttää tätä erityisjärjestelmää. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä seuraavien kahden kalenterivuoden ajan.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa. Jos tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä seuraavien kahden kalenterivuoden ajan.

Tässä erityisjärjestelmässä tunnistamisjäsenvaltion on kuitenkin oltava sama kuin XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädetyssä erityisjärjestelmässä, jos kyseinen verovelvollinen on rekisteröity tähän järjestelmään.

369 xb artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava omia tavaroitaan siirtävien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää.

Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin tähän erityisjärjestelmään rekisteröidyn verovelvollisen toteuttamiin omien tavaroiden siirtoihin.

369 xc artikla

Verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin hän aloittaa ja lopettaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa tai muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Verovelvollisen on toimitettava nämä tiedot sähköisesti.

369 xd artikla

Erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen rekisteröidään arvonlisäverovelvolliseksi tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia verollisia liiketoimia varten ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiossa. Tätä varten kyseinen jäsenvaltio käyttää yksilöllistä arvonlisäverotunnistenumeroa, joka jo on annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

369 xe artikla

Tunnistamisjäsenvaltion on suljettava verovelvollinen erityisjärjestelmän ulkopuolelle kaikissa seuraavissa tapauksissa:

- a) jos kyseinen verovelvollinen ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle, ettei hän enää toteuta tähän erityisjärjestelmään kuuluvia omien tavaroiden siirtoja;
- b) jos muuten ilmenee, että kyseisen verovelvollisen tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluva verollinen toiminta on päättynyt;
- c) jos kyseinen verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän käytön edellytyksiä;
- d) jos kyseinen verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

369 xf artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköinen arvonlisäveroilmoitus kultakin kuukaudelta riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden siirtoja toteutettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota arvonlisäveroilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

369 xg artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 xd artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, johon tavarat lähetetään tai siirretään, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien sellaisten siirtojen arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden osalta verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana.

Arvonlisäveroilmoitukseen on merkittävä myös edellisiä verokausia koskevat muutokset 3 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on myös mainittava kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tällaisia tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien siirtojen arvonlisäveroton kokonaisarvo.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on. Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitettut tiedot niiden jäsenvaltioiden mukaan jaoteltuina, joihin tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

3. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 369 xf artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona arvonlisäveroilmoitus oli määrä antaa 369 xf artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen arvonlisäveroilmoitus oli annettava 369 xf artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen jäsenvaltio, johon ja josta tavarat lähetetään tai kuljetetaan, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutoksia edellytetään.

369 xh artikla

1. Arvonlisäveroilmoitus on laadittava euromääräisenä.

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmoitus tehdään niiden kansallisessa valuutassa.

Jos luovutuksissa tai suorituksissa on käytetty muita valuttoja, tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisenä päivänä sovellettavaa valuuttakurssia.

2. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia valuuttakursseja tai jos kurseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän kurseja.

369 xi artikla

Tätä erityisjärjestelmää sovellettaessa tavaroiden yhteisöhankinnat vapautetaan verosta siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

Sen estämättä, mitä 214 artiklan 1 kohdassa säädetään, ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista ei aiheudu mainitun artiklan mukaista rekisteröintivelvollisuutta.

Edellä olevaa 16, 18, 26, 185–189 ja 192 artiklaa sovellettaessa ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun vapautuksen täyden vähennysoikeuden käyttämisestä katsotaan koskevan arvonlisäveroa, joka olisi maksettava, jos tätä vapautusta ei sovellettaisi.

369 xj artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa osalta ilmoittaa kyseisen erityisjärjestelmän arvonlisäveroilmoituksessa tämän direktiivin 168 artiklan mukaisesti vähennyskelpoista arvonlisäveroa niissä jäsenvaltioissa, joihin tai joista tavarat lähetetään tai kuljetetaan. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien omien tavaroiden siirtoja varten käytettyihin tavaroihin ja palveluihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero hänelle kyseisessä jäsenvaltiossa luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen osalta 250 artiklan mukaisesti annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.

369 xk artikla

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista omien tavaroiden siirroista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta jäsenvaltion, josta tai johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu, veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyydettyessä saatettava jäsenvaltion, josta tai johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu, ja tunnistamisjäsenvaltion saataville sähköisesti.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden 31 päivästä joulukuuta, jona omien tavaroiden siirto toteutettiin.”.

3 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2029

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) kumotaan 243 artiklan 3 kohta.
- 2) kumotaan 262 artiklan 2 kohta.

4 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2030

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

0) korvataan 42 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) hankkija on noudattanut XI osaston 6 luvun 1 jaksossa säädettyjä tavaroiden yhteisöhankintaa koskevien tietojen toimittamiseen liittyviä velvoitteitaan.”;

1) korvataan 138 artiklan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta, jos tavaran luovuttaja ei ole täyttänyt 262 ja 263 artiklassa säädettyä velvoitetta antaa tiedot yhteisöliiketoimista tai annetut tiedot eivät sisällä oikeaa tietoa luovutuksesta 264 artiklan mukaisesti, ellei tavaran luovuttaja voi asianmukaisesti perustella mahdollisia laiminlyöntejä toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla.”;

2 a) lisätään 168 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jos liiketoimeen sovelletaan 271 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä ilmoitusvelvollisuuksia, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että asiakkaalla on oikeus vähentää maksettava tai maksettu arvonlisävero tai vaatia sitä palautettavaksi ainoastaan, jos hänellä on hallussaan 218 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti laadittu sähköinen lasku.”;

2 b) korvataan 217 artikla seuraavasti:

”217 artikla

Tässä direktiivissä ’sähköisellä laskulla’ tarkoitetaan laskua, joka sisältää tässä direktiivissä vaaditut tiedot ja joka on ainakin 262 ja 271 b artiklan sisältämien tietojen osalta laadittu, toimitettu ja vastaanotettu rakenteisessa sähköisessä muodossa, joka mahdollistaa sen automaattisen ja sähköisen käsittelyn.”;

3) korvataan 218 artikla seuraavasti:

”218 artikla

1. Sähköisten laskujen sekä paperimuodossa tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien tositteiden tai ilmoitusten on täytettävä tässä luvussa säädetyt edellytykset, jotta ne voidaan hyväksyä laskuiksi.

2. Tätä direktiiviä sovellettaessa laskut on laadittava sähköisinä laskuina. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin hyväksyä tositteita tai ilmoituksia paperimuodossa tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa liiketoimista, joihin ei sovelleta XI osaston 6 luvussa säädetyjä ilmoitusvelvollisuuksia.

3. Sähköisten laskujen on noudatettava sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja syntaksien luettelo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU* mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden alueella toteutettavissa muissa kuin 262 artiklassa tarkoitetuissa tavaroiden luovutuksissa ja palvelujen suorituksissa käytetään sähköisiä laskuja koskevia standardeja.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että verovelvollisten laatimat sähköiset laskut

- sisältävät tässä direktiivissä vaaditut tiedot;
- ovat 3 kohdassa tarkoitettujen sähköistä laskutusta koskevien vaadittujen teknisten standardien mukaisia.

5. Jäsenvaltioiden on sallittava, että laskun laativa verovelvollinen tai tämän nimissä ja lukuun toimiva kolmas osapuoli noudattaa 4 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

Jäsenvaltiot voivat sallia myös julkisen portaalin käytön, jos sellainen on saatavilla.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa (EUVL L 133, 6.5.2014, s. 1).”;

4) korvataan 222 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 194, 195, 196 ja 197 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään kymmenen päivän kuluttua verotettavasta tapahtumasta.

Kun kyseessä on ennakkomaksu ennen tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, joista hankkija on 194, 195, 196 ja 197 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, lasku on laadittava viimeistään kymmenen päivän kuluttua ennakkomaksun vastaanottamisesta.”;

- 5) muutetaan 223 artikla seuraavasti:

”223 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat kokoomalaskuja, joissa on tiedot useista erillisistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, edellyttäen että kokoomalaskussa mainituista luovutuksista tai suorituksista syntyy arvonlisäverosaatava saman kalenterikuukauden aikana.

Edellä 222 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista on laadittava kokoomalaskut viimeistään kymmenen päivän kuluttua sen kalenterikuukauden päättymisestä, jota kokoomalasku koskee.

Jäsenvaltiot voivat sulkea pois mahdollisuuden laatia kokoomalaskuja tietyillä petoksille alttiilla aloilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle toteuttamistaan poissulkemisista.”;

- 6) muutetaan 226 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 11a alakohta seuraavasti:

”11a) kun hankkija on veronmaksuvelvollinen, maininta ’käännetty verovelvollisuus’ ja, jos kyseessä on tavaroiden luovutus, josta vastaanottaja on veronmaksuvelvollinen 197 artiklan nojalla, lisäksi maininta ’kolmikantaliiketoimi’;”;

b) lisätään 16 ja 17 alakohta seuraavasti:

”16) edellä 219 artiklassa tarkoitetun korjauslaskun tapauksessa 2 alakohdassa tarkoitettu juokseva numero, jolla korjattu lasku voidaan yksilöidä;

17) tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan pankkitilin tai virtuaalitilin tai -tilien numero(t) tai muut tunnisteet, joilla yksilöidään yksiselitteisesti tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan tili tai tilit, joille laskun vastaanottajat voivat maksaa kyseisen laskun.”;

6 a) korvataan 232 artikla seuraavasti:

”232 artikla

Verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, laadittava sähköinen lasku, joka noudattaa sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luettelo direktiivin 2014/55/EU mukaisesti, ei edellytä vastaanottajan hyväksyntää.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että vastaanottaja hyväksyy kyseisen standardin mukaiset laskut liiketoimista, joihin ei sovelleta XI osaston 6 luvussa säädettyjä ilmoitusvelvollisuuksia, jos kyseinen jäsenvaltio on käyttänyt 218 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta.

Jonkin muun standardin mukaisen sähköisen laskun tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien laskujen laatiminen verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, edellyttää vastaanottajan hyväksyntää. Jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet 218 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, voivat kuitenkin säätää, että muiden standardien mukaiset sähköiset laskut eivät edellytä niiden alueelle sijoittautuneen vastaanottajan hyväksyntää.

Jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet 221 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, voivat edellyttää, että hankkija hyväksyy sähköisten laskujen tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien laskujen laatimisen.”;

6 b) muutetaan 233 artiklan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Paitsi 1 kohdassa kuvatun tyyppisillä liiketoiminnan valvontakeinoilla sähköisen laskun tai muissa sähköisissä muodoissa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien tositteiden tai ilmoitusten alkuperän aitous ja sisällön eheys voidaan varmistaa esimerkiksi seuraavilla tekniikoilla.”;

6 c) korvataan 235 artikla seuraavasti:

”235 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluja koskevien sähköisten laskujen tai muissa sähköisissä muodoissa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien tositteiden tai ilmoitusten toimittamiselle maasta, jonka kanssa ei ole tehty keskinäistä avunantoa koskevaa sopimusta, jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa.”;

- 6 d) korvataan 236 artikla seuraavasti:

”236 artikla

Kun samalle vastaanottajalle lähetetään tai tämän saataville asetetaan useita sähköisiä laskuja tai muissa sähköisissä muodoissa kuin sähköisten laskujen muodossa olevia tositteita tai ilmoituksia sisältävä erä, yksittäisiin laskuihin liittyvät yhteiset tiedot voidaan mainita ainoastaan kerran, jos tiedot kunkin laskun osalta ovat saatavissa kokonaisuudessaan.”;

- 7) korvataan XI osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”6 LUKU

Digitaalista raportointia koskevat vaatimukset”;

- 8) lisätään XI osaston 6 lukuun 1 jakson otsikko seuraavasti:

”1 jakso

Digitaalista raportointia koskevat vaatimukset rajatylittävillä tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, jotka suoritetaan yhteisössä verovelvollisten välillä”;

- 9) korvataan 262 artikla seuraavasti:

”262 artikla

1. Jokaisen arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on annettava 264 artiklassa tarkoitetut tiedot seuraavista seikoista:

- a) edellä olevan 138 artiklan 1 kohdan ja 138 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti suoritettut tavaroiden luovutukset ja siirrot;
- b) edellä olevan 20 artiklan mukaisesti suoritettut tavaroiden yhteisöhankinnat ja 21 tai 22 artiklan nojalla niihin rinnastettavat liiketoimet;
- c) tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, lukuun ottamatta tavaroita tai palveluja, jotka ovat vapautettu arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista vastaanottaja on verovelvollinen 194 artiklan mukaan, jos hankkija on saanut arvonlisäverotunnisteen, sekä 195, 196 ja 197 artiklan mukaan; ja
- d) tavaroiden ja palvelujen hankinta, lukuun ottamatta tavaroita tai palveluja, jotka ovat vapautettu arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista kyseinen henkilö on verovelvollinen 194 artiklan mukaan, jos hankkija on saanut arvonlisäverotunnisteen, sekä 195, 196, 197 tai 204 artiklan mukaan.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että arvonlisäverotunnisteen saaneet verovelvolliset eivät saa toimittaa 264 artiklassa tarkoitettuja tietoja ensimmäisen alakohdan b ja d alakohdassa tarkoitetuista liiketoimista. Tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka ilmoittaa muille jäsenvaltioille seuraavista:

- a) tämän toimenpiteen hyväksymisestä ennen kuin se tulee voimaan;
- b) päivästä, jona tämän toimenpiteen soveltaminen päättyy ennen kyseistä päivää.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava sille jäsenvaltiolle, joka on antanut verovelvolliselle arvonlisäverotunnisteen, jota tämä on käyttänyt kyseisiin tietoihin liittyvässä liiketoimessa.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädettyyn erityisjärjestelmään rekisteröidyt verovelvolliset eivät saa toimittaa tietoja omien tavaroidensa siirroista eivätkä 21 tai 22 artiklan nojalla yhteisöhankeihin rinnastettavista liiketoimista, jotka koskevat samoja tavaroita.”;

10) korvataan 263 artikla seuraavasti:

”263 artikla

1. Verovelvollisten, jotka ovat velvollisia laatimaan 262 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia koskevan laskun, on toimitettava 262 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot jokaisesta yksittäisestä liiketoimesta laskua laadittaessa tai ajankohtana, jona se olisi pitänyt laatia.

Jos tavaroiden hankkija tai palvelujen vastaanottaja laatii laskun sellaisen verovelvollisen puolesta, joka on velvollinen laatimaan laskun, 262 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava kunkin yksittäisen liiketoimen osalta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun laatimisesta tai ajankohdasta, jona se olisi pitänyt laatia.

2. Verovelvollisten, joille on laadittava 262 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia koskeva lasku, on toimitettava 262 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot jokaisesta yksittäisestä liiketoimesta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun vastaanottamisesta. Jäsenvaltiot voivat säätää näitä liiketoimia koskevien tietojen toimittamisesta, jos henkilö, jolle lasku on määrä laatia, ei ole saanut laskua ajoissa.

3. Verovelvollisen tai tämän puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot. Jäsenvaltioiden on säädettävä sähköisistä keinoista tällaisten tietojen toimittamiseksi.

Jäsenvaltioiden on mahdollistettava sellaisten tietojen toimittaminen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luetteloa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU mukaisesti.

4. Yhteinen sähköinen viesti 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamiseksi määritetään asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.”;

11) korvataan 264 artikla seuraavasti:

”264 artikla

Edellä olevan 263 artiklan mukaisesti toimitettavien tietojen on sisällettävä kaikki seuraavat:

- a) kun kyseessä ovat 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen tavaroiden luovutukset sekä muiden tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset kuin sellaiset tavarat ja palvelut, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista vastaanottaja on verovelvollinen 194, 195, 196 ja 197 artiklan mukaan, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 11, 16, 17 ja 11 a alakohdassa tarkoitetut tiedot tapauksen mukaan;
- b) kun kyseessä ovat 138 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti suoritettujen siirrot, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 11 ja 16 alakohdassa tarkoitetut tiedot;

- c) kun kyseessä ovat 20 artiklan mukaiset tavaroiden yhteisöhankinnat ja niihin 22 artiklan nojalla rinnastettavat liiketoimet, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 16 ja 17 alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- d) kun kyseessä ovat tavaroiden yhteisöhankintoihin 21 artiklan nojalla rinnastettavat liiketoimet, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ja 16 alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- e) kun kyseessä ovat muiden kuin sellaisten tavaroiden ja palvelujen hankinnat, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista vastaanottaja on verovelvollinen 194, 195, 196, 197 tai 204 artiklan mukaan, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17 ja 15 alakohdassa tarkoitettut tiedot tapauksen mukaan.”;

12) [poistettu]

13) [poistettu]

14) [poistettu]

15) [poistettu]

- 16) kumotaan 265, 266, 267, 268, 269, 270 ja 271 artikla;
- 17) lisätään XI osaston 6 lukuun 2 jakso seuraavasti:

”2 jakso

Digitaalista raportointia koskevat vaatimukset omaan käyttöön tarkoitetuille ja verovelvollisten välisille tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille jäsenvaltion alueella

271 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet tai niiden alueella arvonlisäverotunnisteen saaneet verovelvolliset lähettävät veroviranomaisilleen sähköisesti tiedot, jotka koskevat muita kuin 262 artiklassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia verovelvollisille itselleen tai muille verovelvollisille niiden alueella.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet tai niiden alueella arvonlisäverotunnisteen saaneet verovelvolliset lähettävät veroviranomaisilleen sähköisesti tiedot, jotka koskevat muita kuin 262 artiklassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia joko verovelvollisilta itseltään tai muilta verovelvollisilta niiden alueella.

271 b artikla

1. Jos jäsenvaltio edellyttää tietojen lähettämistä 271 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, verovelvollisen, joka on velvollinen laatimaan laskun, tai kyseisen verovelvollisen puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava kyseiset tiedot jokaisesta yksittäisestä liiketoimesta laskua laadittaessa tai ajankohtana, jona se olisi pitänyt laatia.

Jos tavaroiden hankkija tai palvelujen vastaanottaja laatii laskun sellaisen verovelvollisen puolesta, joka on velvollinen laatimaan laskun, 271 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kunkin yksittäisen liiketoimen osalta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun laatimisesta tai ajankohdasta, jona se olisi pitänyt laatia.

2. Jos jäsenvaltio edellyttää tietojen lähettämistä 271 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, verovelvollisen, jolle lasku on laadittu, tai kyseisen verovelvollisen puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava kyseiset tiedot jokaisesta yksittäisestä liiketoimesta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun vastaanottamisesta. Jäsenvaltiot voivat säätää näitä liiketoimia koskevien tietojen toimittamisesta, jos henkilö, jolle lasku on määrä laatia, ei ole saanut laskua ajoissa.

3. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava sellaisten sähköisten laskujen sisältämien tietojen toimittaminen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luettelo direktiivin 2014/55/EU mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia sähköisten laskujen sisältämien tietojen toimittamisen käyttäen muita tietomuotoja kuin sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luettelo direktiivin 2014/55/EU mukaisesti, kunhan muilla tietomuodoilla varmistetaan yhteentoimivuus sähköisen laskutuksen eurooppalaisen standardin kanssa.

4. Jäsenvaltiot, jotka edellyttävät tietojen toimittamista 271 a artiklan mukaisesti, voivat rajoittaa tällaisen velvoitteen soveltamisalan tiettyihin verovelvollisten ryhmiin tai tiettyntyyppisiin liiketoimiin. Niiden on myös määritettävä tiedot, jotka on toimitettava.

271artikla

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2033 neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvan väliarviointikertomuksen 3 luvussa säädetyn sähköisen laskutuksen ja tässä luvussa säädettyjen EU:n sisäisten ja kansallisten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten toimivuudesta. Kyseisessä kertomuksessa komissio

- arvioi toimenpiteiden vaikutuksia arvonlisäveron kantamisen tehokkuuteen ja arvonlisävajeen pienenemiseen, verohallinnon suorittamien tarkastusten määrään sekä verovelvollisten hallinnollisen taakan keventämiseen ja heidän saamiinsa kustannussäästöihin;
- arvioi jäsenvaltioille 262 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarjotun vaihtoehdon vaikutuksia alv-petoksiin muissa jäsenvaltioissa ja VIES-keskusjärjestelmän toimintaan;
- arvioi toimenpiteiden täytäntöönpanosta johtuvia teknisiä ongelmia, kuten laskujen ja tietojen toimittamiseen liittyviä virheitä, viivästyksiä ja laiminlyöntejä;
- kartoittaa jäsenvaltioiden käyttöön ottamia ja veronmaksajien saataville heidän hallinnollisen taakkansa keventämiseksi asetettuja toimenpiteitä ja palveluja;

- kartoittaa mahdollista uutta teknologista kehitystä sähköisen laskutuksen ja digitaalisen raportoinnin aloilla;
- arvioi sen vuoksi lisätoimenpiteiden tarvetta ja tekee tarvittaessa asianmukaisen ehdotuksen tällaisista toimenpiteistä.”;

18) korvataan 273 artikla seuraavasti:

”273 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää muista arvonnäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi välttämättöminä pitämistään velvollisuuksista, ellei yhdenvertaisen kohtelun noudattamisesta verovelvollisten suorittamien jäsenvaltion sisäisten ja jäsenvaltioiden välisten liiketoimien välillä muuta johdu, ja jos nämä velvollisuudet eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta ei saa käyttää laskutusta koskevien lisävelvoitteiden asettamiseen 3 luvussa vahvistettujen velvoitteiden lisäksi eikä uusien, muiden kuin XI osaston 6 luvussa säädettyjen yleisten liiketoimiperusteisten raportointia koskevien velvoitteiden täytäntöön panemiseen tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista tai niiden hankinnoista arvonnäverotunnisteen unionissa saaneiden verovelvollisten välillä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia verovelvollisia tallentamaan liiketoimiaan koskevat tiedot, jotta ne voidaan toimittaa arvonnäveroilmoituksen laatimista tai tilintarkastusta varten. Jäsenvaltiot, joilla oli 1 päivänä tammikuuta 2024 yleinen liiketoimiperusteinen raportointivelvoite muiden kuin 262 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta, voivat pitää kyseiset raportointivelvoitteet voimassa, kunnes ne panevat täytäntöön tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevan digitaalisen ja reaaliaikaisen raportointijärjestelmän, joka täyttää XI osaston 6 luvun 2 jaksossa säädetyt vaatimukset.

Jäsenvaltiot, joilla oli 1 päivänä tammikuuta 2024 yleinen liiketoimiperusteinen raportointivelvoite muiden kuin 262 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen hankintojen osalta, voivat pitää kyseiset raportointivelvoitteet voimassa, kunnes ne panevat täytäntöön tavaroiden ja palvelujen hankintoja koskevan digitaalisen ja reaaliaikaisen raportointijärjestelmän, joka täyttää XI osaston 6 luvun 2 jaksossa säädetyt vaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa vaatimuksen, jonka mukaan verovelvollisten on tallennettava liiketoimiaan koskevat tiedot, jotta ne voidaan toimittaa arvonlisäveroilmoituksen laatimista tai tilintarkastusta varten.

Jäsenvaltiot voivat asettaa raportointivelvoitteita muille liiketoimille kuin XI osaston 6 luvussa säädettyjen raportointivelvoitteiden piiriin kuuluville liiketoimille.”.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

”0. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin 0 artiklan 1 ja 2 kohtaa koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä .. päivästä ...kuuta ... alkaen [*EUVL: lisätään tämän direktiivin voimaantulopäivä*]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2027.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 2 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2028.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin 2 artiklan 3 alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 2028 ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2030.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2029.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2029.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 4 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2030.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2030.

Jäsenvaltioiden, jotka olivat 1 päivänä tammikuuta 2024 ottaneet käyttöön kansallisen digitaalisen reaaliaikaisen liiketoimiperusteisen raportointivelvoitteen tai joille oli ennen 1 päivää tammikuuta 2024 myönnetty 395 artiklan perusteella lupa ottaa käyttöön tällainen velvoite, tai jos tällainen lupa ei ollut tarpeen, jotka ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2024 hyväksyneet kansallista lainsäädäntöä, jossa säädetään tällaisen kansallisen digitaalisen reaaliaikaisen liiketoimiperusteisen raportointivelvoitteen käyttöönotosta, on kuitenkin tammikuuhun 2035 mennessä sovellettava 218 artiklaan liittyviä 4 artiklan 3 kohdan säännöksiä ja 271 a ja 271 b artiklaan liittyviä 4 artiklan 17 kohdan säännöksiä siltä osin kuin kyseessä on kansallinen sähköinen laskutus ja raportointi. Jos 271 c artiklassa tarkoitettussa arvioinnissa ilmenee puutteita, komissio arvioi lisätoimenpiteiden tarvetta ja tekee tarvittaessa asianmukaisen ehdotuksen tämän määräajan lykkäämiseksi, kunnes kyseiset puutteet on korjattu.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
